

Jubilál a szegedi művésztelep

Szuromi Pál művészettörténész nyitja meg ma 18 órakor a Bartók Béla Művelődési Központ B Galériájában a X. szegedi művésztelep kiállítását.

MUNKATÁRSUNKTÓL

A hazai képzőművészet jeles alkotói vesznek részt minden nyáron a szegedi művésztelepen. 1995-ben azzal a céllal indult a kezdeményezés, hogy a hosszú évek után megszűnt európai rangú makói grafikai művésztelep haladó hagyományait, szellemiségét folytassa. A Makón alkotó művészek annak idején a grafikában hajtottak végre frontáttörést, s követőik eleinte Szegeden is ezen az úton indultak el. Ám nem sikerült olyan korszerű, használható gépeket szerezni, amelyek felvehették volna a versenyt a makóival, ezért két-há-

rom év után elhatározták, hogy inkább univerzális, kísérleti művésztelepet csinálnak Szegeden. Nem szabtak merev műfaji korlátokat, hanem a kortárs képzőművészet legaktuálisabb kérdéseinek vizsgálata és a kísérletezés volt a fő céljuk. A művésztelep vezetőjének, Kótai Tamásnak a segítségével Bukta Imrétől Imre Mariannig a fiatal és a középkorú kortárs magyar képzőművészet színe-java, a legprogresszívebb, letehetségesebb alkotók járnak nyaranta Szegedre.

A ma nyíló jubileumi tárlaton Bernáth András, Eperjesi Ágnes, Huszár Imre, Imre Mariann, Kovács Keve János, Kótai Tamás, Madácsy István, Szabó Ádám, Takács Máté, Visnyei Ilona és Wechter Ákos munkái szerepelnek. A kiállítás augusztus 22-ig tart nyitva, hétfőtől péntekig 10–18 óráig látogatható.

Zsákbamaczka a Ságvári udvarán

Eisemann Mihály és Szilágyi Dezső Zsákbamaczka című zenés bohózatát játsszák Pécsi Ildikó főszereplésével ma este fél 9-től a szegedi Ságvári gimnázium udvarán.

MUNKATÁRSUNKTÓL

Eisemann Mihály a múlt század húszas éveiben vált országosan is-

Pécsi Ildikó, az előadás főszereplője

mert dalszerzővé, amikor két slágere, a „Szeret-e még?” és a „Lesz maga juszit is az enyém!” hatalmas sikert aratott. Bár operettjeivel, zenés játékaival és filmzenéivel hódította meg a közönséget, eredetileg klasszikus zenei képzésben részesült, Kodály Zoltán, Siklós Albert és Weiner Leó voltak a tanárai a zeneakadémián. Hogy megélhetését biztosítsa, évekig bárzenekarokban zongorázott, akkor jegyezte el magát a könnyűzenével. Több mint 30 operettet írt – Egy csók és más semmi, Cirkusz csillaga, Én és a kisöcsém, Fekete Péter, Bátyasjátány 77 –, amelyek közül több világszerte színre került. A Zsákbamaczkát 1932-ben komponálta. A fülbemászó dallamokkal teli bohózatot Vas-Zoltán Iván Pécsi Ildikóval a főszerepben mutatta be. A további szerepekben Gyebnár Checca Ildikót, Bokor Noémit, Pintér Tibort, Harna Pétert, Kerekes Józsefet, Habány Tamást és Balázs Andreát láthatja a közönség.

Kötelező olvasmányok, Harry Potter, OKTV

Könyvtár nyáron

Visszakerülnek a szakkönyvek, tömegesen viszik a kötelezőket: ez a tendencia nyáron a szegedi Somogyi-könyvtárban. Az egyetemisták, főiskolások elutaztak, a látogatók száma mégsem csökken szembetűnő mértékben.

Elszendesedik a könyvtár olvasóterme a vizsgaidőszak után.

– Az egyetemisták, főiskolások visszahozzák a szakkönyveket, amelyeket a tanév ideje alatt szinte sose látni a polcokon – tudtuk meg Fejérmé Pintér Verától, a Somogyi-könyvtár kölcsönzési részlegének vezetőjétől. – A szakkönyvek helyett a legtöbben szépirodalmat olvasnak a nyári időszakban.

A kivételek erősítik a szabályt. Akadnak különösen érdeklődő egyetemisták, ők előre olvasnak a tanévre. Megkezdődik a felkészülés az utóvizsgákra is. A szociológiai, pszichológiai, közgazdaságtani témájú kiadványokra még nyáron is sok az előjegyzés.

Az egyetemistákon kívül a többiek, más korosztályok, ugyanúgy használják a könyvtárt nyáron is, mint egyébkor. Akadnak általános iskolások, akik már a nyár elején lelkesen belevetít magukat a kötelező olvasmányokba. De többen vannak, akik ezt az utolsó pillanatra halasztják és akkor két-ségbeesve kutatják a rövidített változatot. Minden évnek megvan a maga divatkönyve, felkapottabb szórakoztató könyve. Thomas Brezina művei például nagyon népszerűek mostanában a kiskamaszok körében – a gyere-

kek szeretik a valóság és a varázslat keveredését. Harry Potter még mindig sláger, főként a nyár elején bemutatott filmváltozat után élénkült meg újra az érdeklődés a kötetek iránt. Nemrégiben adták ki az országos középiskolai tanulmányi verseny témáit, sok diák már erre is elkezdett felkészülni, anyagot gyűjteni.

A felnőttek körében az útikönyvek nagyon keresetté váltak nyaranta, atlaszokat és térképeket is gyakran kölcsönöznek a turistaszegzonban. Fejérmé elmondta, hogy ezeken kívül a szabadidővel, például lovaglással, vagy bűvárdokással kapcsolatos kiadványok iránti érdeklődés is megnő, valamint sok szakácskönyvet és jóslással, parapszichológiával foglalkozó könyvet visznek ki ilyenkor.

– Nem hiszem, hogy nyáron más a közönségünk, mint más évszakokban – mondta Juhászné Lengyel Ildikó, a multifunkcionális első emelet, a művészeti részleg vezetője. – Bár a diákoknak több a szabad idejük, nem jellemző, hogy itt töltenék a vakáció idejét. Sajnos a szélesebb, potenciális szegedi közönség viszont aligha van tisztában az itteni lehetőségekkel.

B. F.

A sevillei borbély Székhelyi József rendezésében a Muzsikáló Udvarban

A szerelem mindent legyőz

Fotó: Schmidt Andrea

Szilágyi Béla és Vajda Júlia a tegnapi próbán

Paisiello A sevillei borbély című vígoperáját Székhelyi József színidirektor rendezésében a Szegedi Kisopera csapatával láthatja a közönség ma és holnap este fél 9-től a városháza Muzsikáló Udvarán.

Nem kényezteti el az időjárás ezen a nyáron a Szegedi Kisopera összeszokott csapatát. Vajda Júlia és kollégái a ma esti bemutató előtt a tegnapi délelőtti esőszünetben tudták először próbálni A sevillei borbélyt a városháza udvarán. Persze nem Róssini jól ismert slágeroperáját, amit tavasszal Kovalik Balázs fergeteges rendezésében a nagyszínházban is láthatott a közönség, hanem a harmincnyé évvel korábbi változatot, Giovanni Paisiellót.

– Mindkét operának Beaumarchais színdarabja az alapja, de nemcsak ennek a kettőnek, hanem összesen tizenhétnek. Ezek közül csak Paisiello és Rossini műve maradt fenn – meséli a kisoperai bemutatók szellemi atyja, a társulat művészeti vezetője, Bárdi Sándor, aki egyben magyarra fordította Giuseppe Petrosellini szövegkönyvét. – Paisiello darabjának szerintem éppúgy helye van a

mai színpadokon, mint Rossiniénak. Né-hány hete például a velencei operaházban játszották. Úgy tűnik, idehaza hiányzik kulturális életünkől a kamaraopera, mert ennek a műfajnak nincs igazi felvevőpiaca. Bécsben, Varsóban nagy sikerrel játszanak ilyen darabokat, talán majd a kisszínház felújítása után nálunk is gyakrabban műsorra kerülhetnek. Paisiello operáját maga Haydn mutatta be Magyarországon, az énekesek kedvéért bele is nyúlt. Paisiello vérbeli nápolyi szerzőként értett az operához, muzsikája szellemes, a bécsi klasszicizmus stílusában íródott. Mozarthoz áll közel, mégis egészen más. Ha nem mossa el az eső az előadást, garantálom, hogy jól fognak szórakozni a nézők.

Székhelyi József színidirektor debütáló operarendezőként gondterhelten járkált és egyik cigarettát szívta a másik után a tegnapi próbán. Látszott: szokatlan neki az a lazaság, ahogyan a kisopera nyári bemutatói összeáll-

nak. – A zene is nagyon aranyos, ugyanakkor mindmáig aktuális problematikáról szól a

darab: a szerelem mindent legyőz – de ha mégsem, a pénz mindenképpen. A szerelmi cselvígjáték és a korrupciós komédia ötvözte ez az opera, talán ennek köszönheti népszerűségét. Mindenki megken benne mindenkit, és kiderül, hogy bárki megvehető. A bíró, a jegyző, de még a zenetanár is korrup. Az ügyeskedő kisvállalkozók járnak legjobban, akik szolid haszonért kavarnak. A görög színházakban, ahol ötvenezer ember nézte napokig az előadásokat, az aktuális darab volt az kor Heti hetese. A különböző istenek mondandóját dekódolva hallgatták az emberek, és jót mulattak az aktuális közéleti mondandójukon. Ez az édes vígopera is egy cseppben mutatja meg a tengert. Csipkelődő finom csipke, ami nekünk, a máról szól – igyekszik kedvet csinálni a produkcióhoz Székhelyi József.

Rosinaként Vajda Júliát láthatja a közönség, a további szereplők: Andrejcsik István, Altorjay Tamás, Kóbor Tamás, Szilágyi Béla, Cseh Antal és Ördög József. A héttagú kamarazenekart Oberfrank Péter vezényli.

H. ZS.

Váriák a vásárhelyi iskolák visszajelzését a pedagógusok

Tízszeres a túljelentkezés

A napokban kapják meg az állást kereső pedagógusok az iskolák értesítését arról, osztályteremben találja-e őket az őszi becsöngetés. Egy-egy meghirdetett helyre sokszoros a túljelentkezés. Más iskolákból elküldöttek éppúgy pályáznak, mint az egyetemet épp csak befejező kezdők.

A hódmezővásárhelyi Klauzál utcai iskola tizenegy álláshelyet hirdetett meg, erre száznégypályázat érkezett. Ezek közül hét ugyan be van töltve, de a rendelkezések szerint minden, határozott időre szóló állást meg kell hirdetni, azok lejártá után. Az adott állást betöltő pedagógusnak éppúgy pályáznia kell, mint az új jelentkezőknek – tudtuk

meg Bán Sándorné igazgatótól. A betöltetlen állásokat gyesen, gyeden lévő édesanyák helyére hirdette meg az iskola, egy napközis csoportvezetőt, egy angol-számítástechnika szakos, egy rajz szakos, és egy ének-magyar szakos tanárt keresve.

Pályázatot máshonnan elküldött, s frissen végzett pedagógusok egyaránt beadtak. A jelentke-

zőkkel az igazgató, a helyettesek, a közalkalmazotti tanács vezetője és a munkaközösség-vezetők beszélgettek el. A döntések már megszülettek, a felvételeket az önkormányzat hagyja jóvá. A választ postán kapják meg a pedagógusok.

A vásárhelyi Kültérületi Általános Művelődési Központ oktatási intézményei esetében is megtörtént már az elbírálás. Öt óvodai álláshelyre 25-en jelentkeztek (a szikáncsi óvoda esetében két állást volt szükséges meghirdetni, az erzsébeti, a kút völgyi, a batidai esetében egyet-egyet), két

napközis helyre 16-an pályáztak. Egy testnevelés-egészségtan szakos státusra 3 jelölt akadt, egy magyar-bármely szakosra 6-an jelentkeztek. Két dajkaállást (egyikük négyórás) szintén meghirdetett az intézmény, s 12-en pályáztak rá – tudtuk meg Kis Irén ÁMK-igazgatótól.

A békéssámsóni Szabó Beáta óvodapedagógus és tanítónő két intézménybe adta be pályázatát, előtte azonban több mint tíz iskolát keresett meg személyesen, Vásárhelyen és Orosházán.

– Ahány intézményt ismertem Vásárhelyen, mindenhová elmentem. Korrektek és segítőkészek voltak az igazgatók – mondja a tanítónő, aki számára végül is a legkedvezőbb megoldás született: lakóhelyén nyert állást.

– Nem mondják meg az iskolák, azért nem vesznek föl, mert pályakezdő vagyok, de lehet érzékelni. Csak azt nem tudom, hogyan szereznek gyakorlatot, ha eleve nem is tudok munkába állni – halljuk egy frissen végzett vásárhelyi pedagógustól, aki kérte, ne írjuk le nevét. Nyolc iskolába és öt óvodába adta be pályázatát, eddig csak elutasító válaszok érkeztek, illetve egy elbeszélgetésre hívták be. Minden helyre külön-külön megírta a pályázatát – tehát nem „egyenpályázatot” adott be –, s még nem tudja, gondos munkájának lesz-e eredménye. Egyelőre tehát vár, akárcsak számos sorstársa, akik a telefon megcsörrenésében és az új munkahelyben reménykednek.

E. CS.

Fotó: Tésik Attila

Óra a kút völgyi iskolában. A pedagógusok egyre nehezebben találnak állást